

Ý Nghĩa của Dự Luật S-219 “Ngày Hành Trình Đến Tự Do” (The Journey To Freedom Day) Đặng Thành Tiến

Ban Thông Tin

Thưa quý cô bác, anh chị em,

Trước hết xin quý cô bác, anh chị thứ lỗi nếu tôi có làm phiền lòng quý cô bác, anh chị. Tôi cũng xin cảm ơn quý cô bác, anh chị đã dành thì giờ đọc thư này.

Thật tình tôi không khỏi sửng sờ và hết sức buồn khi thấy trên mạng và diễn đàn có một vài anh/chị đã vì hiểu lầm mà loan tin không đúng sự thật về việc chọn tên cho Ngày Quốc Hận 30 tháng Tư và còn có những lời lẽ thật nặng nề đối với Thượng Nghị Sĩ (TNS) Ngô Thanh Hải vì nghĩ TNS là “việt cộng nằm vùng”.

Vì lợi ích của tinh thần Đoàn Kết Toàn Dân hầu sớm giải thể chế độ việt cộng tàn ác, phi nhân cũng như vì tình thương yêu Đồng Bào đã gần 40 năm sống trong nghèo đói, tủi nhục dưới bạo quyền, tôi cảm thấy có trách nhiệm đính chánh những điều đã bị hiểu lầm. Xin quý cô bác anh chị đọc bản tin cuộc phỏng vấn TNS Ngô Thanh Hải do Đài Á Châu Tự Do thực hiện, đính kèm bên dưới, để biết thêm chi tiết.

1) TNS Ngô Thanh Hải xứng đáng để được cộng đồng người Việt trong và ngoài Nước biết ơn hơn là khiển trách.

Nhiều cô bác, anh chị trong cộng đồng Việt ở Canada, cũng như tôi đã chứng kiến TNS Hải đã và đang đồng hành cùng người Việt Quốc Gia trong công cuộc đấu tranh giải thể chế độ việt cộng trong hơn 30 năm qua bằng mọi hình thức từ việc tham gia biểu tình, đến những việc thật quan trọng khác là dùng quyền hạn của một Thượng Nghị Sĩ để yêu cầu chính phủ Canada làm áp lực buộc việt cộng phải trả tự do cho Tù Nhân Lương Tâm, Tôn Trọng Nhân Quyền, v.v. trước khi có những giao thiệp buôn bán hay ngoại giao với chúng.

Gần đây nhất là Thượng Nghị Sĩ đã yêu cầu Bộ Di Trú Canada chấp nhận cho anh Đặng Chí Hùng được quyền tỵ nạn cộng sản tại Canada và chính ông cũng đã can thiệp với chính phủ Quân Đội Thái Lan cho anh Đặng Chí Hùng được đến Canada định cư thật sớm từ nhà tù Thái Lan.

Cũng thật là vinh dự và đáng để cho chúng ta tự hào là cộng đồng Việt hôm nay tại Canada có được một dự luật cho Ngày Quốc Hận 30 tháng Tư mà không có một cộng đồng người Việt nào hiện sống tại các Quốc Gia khác có được. Có thể xem đây là một sự kiện lịch sử, để ghi nhớ ngày mà Quê Hương ta bị việt cộng cưỡng chiếm bằng bạo lực, buộc chúng ta phải bỏ Nước ra đi. Thành quả này là do sự đóng góp của cộng đồng Việt chúng ta tại Canada và quan trọng hơn cả là nhờ sự can thiệp của TNS Hải. Không có ông có lẽ là chúng ta chưa có được dự luật này.

TNS Hải nói: “Dự luật S-219 tôi dự định đưa ra năm rồi, tháng Mười 2013. Bởi vì năm 2015 là 40 năm thì tôi nghĩ cách mình có thể làm được là một dự luật tưởng niệm ngày 30 tháng Tư năm 1975, nhớ lại hành trình chúng ta ra đi vì tự do.

Trong dự luật tôi đưa ra là để tưởng nhớ làn sóng hai triệu người đã ra đi, để tưởng nhớ 250,000 người chết trên biển cả, để cảm ơn Canada nhận 300,000 người tỵ nạn và để cảm ơn chính phủ Canada, nhân dân Canada đã mở rộng vòng tay để đón tiếp chúng ta...”. Tuy nhiên trong cái preamble lời nói đầu của tôi thì tôi đề là đa số người Việt Canada đều coi ngày 30 tháng Tư năm 75 là “Black April Day”, Ngày Tháng Tư Đen. Một số người thì cứ khăng khăng nói rằng ngày 30 tháng Tư là ngày quốc hận. Cộng đồng mình muốn dùng chữ 30 tháng Tư gì cũng được hết, khi đã được công nhận rồi mình có thể nói Ngày 30 tháng Tư Đen hoặc Ngày Quốc Hận cũng được như thường (Thượng Nghị Sĩ trả lời cô Thanh Trúc, Đài Á Châu Tự Do).

2) Tại Sao Dự Luật Có Tên là “Ngày Hành Trình Đến Tự Do” (The Journey To Freedom Day).

Cũng như chúng ta, TNS Ngô Thanh Hải mong muốn Ngày Quốc Hận có được một cái tên thật đúng với ý nghĩa của nó. Chẳng hạn như tên “Ngày Quốc Hận” hay “Tháng Tư Đen”. Rất tiếc là những gì chúng ta muốn, không hẳn Chính Phủ hay Quốc Hội Canada muốn, vì trong quan hệ với việt cộng họ còn có những quyền lợi về ngoại giao, kinh tế cho lợi ích của toàn dân Canada. Vì vậy “Ngày Tháng Tư” (Black April Day) khi được

TNS Hải đệ trình lên chính phủ, Thủ Tướng Harper đề nghị chọn một tên khác với hai lý do chính: a) “Tháng Tư Đen” sẽ tạo sự nhạy cảm đối với người ngoại quốc, và b) Khi dùng từ “Black April” người ngoại quốc không hiểu chúng ta muốn nói gì nếu không có lời giải thích rõ ràng.

Do đó Thủ Tướng Harper đề nghị nên đổi lại là “The Journey to Freedom Day”, (Ngày Hành Trình Đến Tự Do). Tên này dễ hiểu hơn, đọc tới thì dân Canada hiểu rằng đó là ngày người Việt của mình từ bỏ cha mẹ, bạn bè, nơi chôn nhau cắt rún để bắt đầu cuộc hành trình nguy hiểm, ra đi tìm Tự Do. Là một công dân Canada, làm việc cho chính phủ, TNS Ngô Thanh Hải không thể có một lựa chọn nào khác. Nếu quý cô bác, anh chị ở vào địa vị của ông thì thử hỏi quý cô bác, anh chị sẽ làm gì?

“Cộng đồng mình nghĩ ngày 30 tháng Tư là Black April Day Tháng Tư Đen, thì tôi cũng đệ trình lên là Black April Day. Nhưng mà cộng đồng người Việt mình không nghĩ là thủ tướng và chính phủ cho rằng dùng chữ “black” nó hơi nhạy cảm.

Thứ hai, khi dùng chữ Black April Day dân Canada không rõ ý nghĩa của cái đó là gì. Thành ra thủ tướng Canada đề nghị là “Journey To Freedom Day” nó dễ hiểu hơn, đọc tới thì dân Canada hiểu rằng đó là ngày người Việt của mình bỏ nước ra đi, Journey To Freedom Day, Hành Trình Đến Tự Do thì nó đầy đủ ý nghĩa hơn” (TNS Hải trả lời cô Thanh Trúc, Đài Á Châu Tự Do).

“Ngày Hành Trình Đến Tự Do”, tên gọi này còn là một lời tố cáo mạnh mẽ trước cộng đồng thế giới là chế độ việt cộng là một chế độ độc tài, đảng trị, không có Tự Do nên người dân mới từ bỏ cha mẹ, bạn bè, nơi chôn nhau cắt rún để bắt đầu cuộc hành trình nguy hiểm, ra đi tìm Tự Do. Thiết nghĩ tên gọi này mang một ý nghĩa rất sâu xa.

Chính vì vậy mà tà quyền việt cộng đã làm áp lực với Chính Phủ và Quốc Hội Canada không được dùng tên gọi này:

“Tòa đại sứ Việt Nam tại Canada và chính phủ Việt Nam đã mướn một người để lobby và đánh phá cho dự luật này không được thông qua... Phát ngôn nhân Bộ Ngoại Giao Việt Nam, ông Lê Hải Bình, nói dự luật yêu cầu công nhận ngày 30 tháng Tư là ngày kỷ niệm Hành Trình Đến Tự Do mà thượng viện Canada thông qua hồi đầu tuần này là một dự luật xuyên tạc lịch sử, vì chính trị cá nhân, khơi lại quá khứ đau buồn, chia rẽ khối đại đoàn kết dân tộc Việt Nam.” (trả lời cô Thanh Trúc, Đài Á Châu Tự Do).

Thử hỏi nếu chính phủ Canada và Thượng Nghị Sĩ Hải thân cộng, muốn đặt tên cho Ngày Quốc Hận một cái tên mà có lợi cho việt cộng thì tại sao chúng lại chống đối để Dự Luật S-219 không được Hạ Viện thông qua?

Nếu quý cô bác, anh chị nào còn có điều gì thắc mắc, không hài lòng về tên gọi “Ngày Hành Trình Đến Tự Do” thì xin viết thư trực tiếp để Thượng Nghị Sĩ giải thích. Tôi tha

thiết xin quý cô bác, anh chị đó hãy nghĩ đến hàng triệu dân oan bị cướp đất; cướp nhà, những công nhân bị bóc lột tận xương tủy trong các xí nghiệp của tàu; những tù nhân lương tâm như cha Lý, Bùi Thị Minh Hằng, Việt Khang, v.v. đang chịu cảnh gông cùm tù tội, bị tra tấn tàn bạo bởi việt cộng; và hàng triệu dân nghèo đói khổ mà đừng đánh phá, phỉ báng bất cứ một người Quốc Gia chống cộng khác, chỉ vì người đó không làm đúng ý mình. Làm như thế chỉ có lợi cho việt cộng mà chúng còn cười khinh bỉ nữa vì chúng ta không có đoàn kết và không làm gì được chúng.

Đã gần 40 năm rồi mà việt cộng, vẫn ngồi trên đầu trên cổ của người dân vô tội. Không phải chúng có tài năng gì mà chính vì chúng ta không có đoàn kết.

Vì tà quyền việt cộng không từ bỏ phản đối, đánh phá đề dự luật S-219 không được Hạ Viện thông qua trong những tuần lễ tới. Vì vậy một số Hội Đoàn tại Canada sẽ gửi Thịnh Nguyễn Thư xin cộng đồng Việt mình ký tên, để gửi đến Hạ Viện. Tôi tha thiết xin quý cô bác, anh chị cùng gia đình, bạn bè ký Thịnh Nguyễn Thư để Dự Luật được thông qua.

“Dự luật này bị cộng sản Việt Nam mướn người đánh phá thành ra cũng hơi khó khăn, nhưng hy vọng mình là con người làm việc ngay thẳng, hai là có sự yểm trợ của đồng bào và của cộng đồng, tôi hy vọng dự luật được thông qua trong năm tới, kỷ niệm 40 năm chúng ta bỏ nước ra đi.” (trả lời cô Thanh Trúc, Đài Á Châu Tự Do).

Để kết thúc thư này, tôi xin kính lời cảm ơn chân thành Hội Sinh Viên Sĩ Quan Trừ Bị Thủ Đức, Ontario đã tạo cơ hội cho chúng tôi được dịp tham dự buổi họp biểu quyết Dự Luật S-219 tại Thượng Viện Canada, ngày 08 tháng 12, 2014 vừa qua. Tôi cũng không quên đặc biệt cảm ơn TNS Ngô Thanh Hải và hai nhân viên phụ tá của ông, cô Tanya và anh Vincent, đã làm việc thật vất vả trong ngày hôm đó cho đến khi chúng tôi rời văn phòng của Thượng Nghị Sĩ lúc 8 giờ 30 tối. Dù rất bận rộn nhưng Thượng Nghị Sĩ và hai phụ tá vẫn dành nhiều thời giờ tiếp đón, trò chuyện với chúng tôi trong tình anh em thân mật. Trước khi ra về TNS còn có nhã ý mời chúng tôi dùng cơm chiều với ông.

Trong lúc trò chuyện, để trả lời câu hỏi của tôi là: “làm thế nào để cộng đồng người Việt hải ngoại có thể đóng góp một cách hữu hiệu với đồng bào trong Nước vào công cuộc đấu tranh giải thể chế độ việt cộng thật sớm?”. Thượng Nghị Sĩ trả lời thật đơn giản là: “Chúng ta phải đoàn kết”. Ông giải thích thêm là mỗi Đoàn Thể, đảng phái chính trị có một hình thức tranh đấu riêng của họ, nhưng tựu chung là chúng ta có cùng một mục tiêu là giải thể chế độ việt cộng. Chúng ta cần đoàn kết, tập trung mọi nỗ lực để sớm đạt được mục tiêu đó chứ không nên đánh phá, nhục mạ lẫn nhau. Chúng ta nên “thấy Nước” chứ không thấy “Người”. Nước là Quê Hương Dân Tộc của chúng ta đang trong ngục tù việt cộng. Không thấy “Người” có nghĩa là không để ý đến những khác biệt của các Tổ Chức, Hội Đoàn khác mà chê bai, chỉ trích. Cùng nhau hỗ trợ cho các Xã Hội Dân Sự trong Nước.

Ngoài ra TNS cũng nhấn mạnh đến tầm quan trọng của lá phiếu. Cộng đồng người Việt hải ngoại cần phải đi bầu cử, sử dụng lá phiếu để nhờ đó chúng ta có thể vận động Quốc Hội các Nước mà chúng ta cư ngụ ủng hộ chúng ta, tạo áp lực kinh tế và buộc việt cộng phải trả Tự Do cho tù nhân lương tâm, tôn trọng quyền làm người v.v.

Kính thư,

Đặng Thành Tiến

n2dangnguyen@gmail.com

<http://www.thegioimoionline.com/?p=1894>

Nguồn: Internet E-mail by Trương Văn Quang chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, December 16, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND QLVNCH*